

destylacji oraz przedkłada te informacje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. Nr 42, poz. 471 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145) w art. 3 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w zakresie wyrobów winiarskich objętych wspólną organizacją rynku wina, rejestruje ceny czerwonych i białych win stołowych nieposiadających oznakowania zawierającego wskazanie ich geograficznego miejsca pochodzenia, jak również wielkość ich obrotu.
4. Informacje, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej, w terminach i trybie określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie zbierania informacji celem identyfikacji wyrobów winiarskich i monitorowania rynku wina.”.

Art. 36. Zezwolenia na wyrób lub rozlew wyrobów winiarskich wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 38, stają się odpowiednio zezwoleniami na wyrób lub rozlew wyrobów winiarskich w rozumieniu art. 16 ust. 1 oraz zachowują ważność na czas, na który zostały wydane.

Art. 37. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 pkt 1 i art. 29 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 38, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 4 i 15.

Art. 38. Traci moc ustawa z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 128, poz. 1401 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257).

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

293

USTAWA

z dnia 23 stycznia 2004 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a tak-

że maszynach nieporuszających się po drogach, w celu ograniczenia negatywnych skutków oddziaływania tych paliw na zdrowie i środowisko.

Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych znajdujących się w obiektach zlokalizowanych na terenach zamkniętych w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.²⁾).

Art. 3. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca — przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.³⁾), wykonującego działal-

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia: dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE z dnia 13 października 1998 r. w sprawie jakości benzyny i paliw do silników Diesla zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, dyrektywy Komisji 2000/71/WE z dnia 7 listopada 2000 r. w sprawie dostosowania metod pomiarowych, określonych w załącznikach I, II, III i IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/EC, do postępu technicznego, jak przewidziano w art. 10 tej dyrektywy, decyzji Komisji 2002/159/WE z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie wspólnego formatu dokumentów zawierających zestawienie krajowych danych dotyczących jakości paliwa, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/17/WE z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE w sprawie jakości benzyny i paliw do silników Diesla.

Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz ustawę z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 115, poz. 1229 i Nr 125, poz. 1363, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 166, poz. 1612 oraz z 2004 r. Nr 10, poz. 76.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125.

- ność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi;
- 2) inspektor — inspektora w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) paliwa ciekłe:
- a) benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie do 5 % bioetanolu oraz do 15 % eterów, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 199, poz. 1934), stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
- b) olej napędowy zawierający do 5 % estrów, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;
- 4) biopaliwa ciekłe:
- a) benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie powyżej 5 % bioetanolu oraz powyżej 15 % eterów, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
- b) estry, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, stanowiące samoistne paliwo stosowane w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym,
- c) olej napędowy zawierający powyżej 5 % estrów, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;
- 5) pojazd — pojazd, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.⁵⁾), wyposażony w silnik z zapłonem iskrowym albo w silnik z zapłonem samoczynnym;
- 6) ciągnik rolniczy — ciągnik rolniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym;
- 7) maszyna nieporuszająca się po drogach — każdą maszynę jezdną, przewoźne wyposażenie przemysłowe lub pojazd z nadwoziem lub bez nadwozia, nieprzeznaczone do przewozu pasażerów lub towarów po drogach;
- 8) obrót — działalność gospodarczą polegającą na handlu hurtowym lub detalicznym paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) stacja paliwowa — zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe pojazdów, ciągników rolniczych, a także maszyn nieporuszających się po drogach, na użytek publiczny;
- 10) stacja zakładowa — zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy służących do zaopatrywania w paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe pojazdów, ciągników rolniczych, a także maszyn nieporuszających się po drogach, przez niego używanych;
- 11) akredytowane laboratorium — laboratorium, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań objętych systemem określonym w ustawie;
- 12) próbka — paliwo ciekłe lub biopaliwo ciekłe pobrane do badań przez inspektora.
2. Przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się także prowadzącego stację zakładową w ramach wykonywanej działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 pkt 1, a także innej działalności.

Art. 4. 1. Paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe powinny spełniać wymagania jakościowe właściwe dla danego paliwa w szczególności ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw ciekłych, biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych.

Art. 5. 1. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty, powodujące utrudnienia w zaopatrzeniu przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wymagań jakościowych, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie informuje o tych zdarzeniach Komisję Europejską.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do Ko-

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

misji Europejskiej o wyrażenie zgody na czasowe stosowanie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych innych niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3.

3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:

- 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3,
- 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
- 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

— biorąc pod uwagę ochronę zdrowia, środowiska oraz wpływ stosowania paliw odpowiadających takim wymaganiom na eksploatację pojazdów.

Art. 6. 1. Zabrania się obrotu paliwami ciekłymi lub ich gromadzenia przez przedsiębiorcę w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 3.

2. Zabrania się obrotu biopaliwami ciekłymi lub ich gromadzenia przez przedsiębiorcę w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 albo art. 5 ust. 3.

Rozdział 2

System monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych

Art. 7. 1. Tworzy się System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Ciekłych i Biopaliw Ciekłych, zwany dalej „Systemem”, którego celem jest przeciwdziałanie wprowadzaniu do obrotu paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz używaniu przez przedsiębiorcę paliw ciekłych i biopaliw ciekłych znajdujących się w stacjach zakładowych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3 albo art. 5 ust. 3.

2. Do zadań Systemu należy kontrolowanie u przedsiębiorców jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.

3. System jest finansowany z budżetu państwa.

Art. 8. 1. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Zarządzającym”.

2. Do zadań Zarządzającego należy:

- 1) prowadzenie wykazu przedsiębiorców, stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego;
- 2) nadawanie numerów identyfikacyjnych przedsiębiorcom, stacjom paliwowym oraz stacjom zakładowym, na potrzeby Systemu;
- 3) prowadzenie wykazu akredytowanych laboratoriów sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Polskie Centrum Akredytacji;
- 4) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium kraju zgodnie z jego podziałem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 22 pkt 2 lit. c;
- 5) ustalanie programów kontroli jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;
- 6) akceptowanie planów kontroli jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przedstawianych przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej;
- 7) ustalanie sposobu oznaczania próbek w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej lub stacji zakładowej, w trakcie przeprowadzanych badań;
- 8) opracowywanie rocznych zbiorczych raportów, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 3;
- 9) gromadzenie i przetwarzanie na potrzeby Systemu danych statystycznych dotyczących jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 5—7, oraz terminy przeprowadzania kontroli podlegają ochronie na zasadach i w trybie określonym w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

4. Zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.

Art. 9. Do przeprowadzania kontroli, postępowania kontrolnego oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o Inspekcji Handlowej.

Art. 10. 1. Kontrolę u przedsiębiorców jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wszczyna i przeprowadza inspektor, na podstawie stałego, pisemnego upoważnienia imiennego do przeprowadzania kontroli jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;

- 2) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
- 3) pouczenie o skutkach prawnych uniemożliwienia albo utrudniania inspektorowi przeprowadzenia czynności kontrolnych.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.

4. Inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego.

Art. 11. 1. W toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki.

2. Inspektor oznacza próbki w sposób ustalony przez Zarządzającego.

Art. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek, biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

Art. 13. 1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 11, inspektor sporządza protokół pobrania próbek.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) pieczęć urzędową;
- 2) numer protokołu;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy, u którego pobrano próbki;
- 4) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2;
- 5) datę pobrania próbek;
- 6) określenie miejsca pobrania próbek;
- 7) informacje o objętości paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego znajdującego się w zbiornikach, z których pobrano próbki;
- 8) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora pobierającego próbki;
- 9) podpisy:
 - a) kontrolowanego przedsiębiorcy albo jego przedstawiciela,
 - b) inspektora pobierającego próbki.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany przedsiębiorca lub jego przedstawiciel, a drugi inspektor dołącza do akt sprawy.

4. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę lub jego przedstawiciela nie stanowi przeszkody do przekazania do badań pobranych próbek.

Art. 14. Inspektor jest obowiązany sporządzić także protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający:

- 1) numer protokołu, o którym mowa w art. 13 ust. 1;
- 2) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2;
- 3) informacje o oznaczeniu próbek uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej lub stacji zakładowej, z której je pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium;
- 4) podpis inspektora pobierającego próbki.

Art. 15. 1. Inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego i jego cech charakterystycznych.

2. Jedna z próbek dostarczonych do akredytowanego laboratorium stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę przeznaczoną do badań.

3. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej przeprowadza, na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium niezależnym od kontrolowanego przedsiębiorcy oraz producenta lub dostawcy kontrolowanego paliwa.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się pisemnie w terminie i na zasadach określonych dla zgłaszania uwag do protokołu kontroli.

Art. 16. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo ciekłe lub biopaliwo ciekłe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3 albo art. 5 ust. 3, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 15 ust. 3, wojewódzki inspektor inspekcji handlowej pobiera od kontrolowanego przedsiębiorcy zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej.

3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3 albo art. 5 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się przedsiębiorcy zaliczkę, o której mowa w ust. 2.

4. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 17. 1. Akredytowane laboratoria przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Głównym Inspektorem Inspekcji Handlowej, a badania próbek kontrolnych na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem inspekcji handlowej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.

3. Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości paliw ciekłych, biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

Art. 19. 1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek wraz z ich analizą.

2. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne niepoddane badaniom podlegają komisyjnemu zniszczeniu, na wniosek wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

Art. 20. 1. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej sporządza analizy wyników kontroli jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na podstawie protokołów, o których mowa w art. 19 ust. 1, a także okresowe sprawozdania i roczne raporty zawierające wyniki badań pobranych próbek.

2. Analizy, sprawozdania i roczne raporty, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Zarządzającemu.

Art. 21. 1. Zarządzający na podstawie analiz, sprawozdań i rocznych raportów, o których mowa w art. 20 ust. 1, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

2. Zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów corocznie, w terminie do dnia 31 maja następnego roku.

3. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych i przekazuje go w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku.

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór raportu, o którym mowa w art. 21 ust. 1,

2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 21 ust. 3, a w szczególności:

a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których będzie dokonywana kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,

b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,

c) sposób podziału terytorium kraju do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,

d) wzór raportu

— uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Rozdział 3

Przepisy karne

Art. 23. 1. Kto dokonuje obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie do 500 000 złotych lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega ten, kto w stacji zakładowej gromadzi paliwo ciekłe lub biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie.

3. Jeżeli paliwa, o których mowa w ust. 1 lub 2, stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie do 1 000 000 złotych lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

4. W wypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie.

5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1—3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie do 250 000 złotych.

Art. 24. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo ciekłe lub biopaliwo ciekłe zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 25. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257) w art. 32 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) obrotu paliwami i energią, z wyłączeniem: obrotu paliwami stałymi, obrotu energią elektryczną za pomocą instalacji o napięciu poniżej 1 kV będącej własnością odbiorcy, obrotu pali-

wami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro, oraz obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza 10 000 euro, jak również obrotu paliwami gazowymi i energią elektryczną dokonywanego na giełdach towarowych przez towarowe domy maklerskie prowadzące działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. Nr 103, poz. 1099, z 2002 r. Nr 200, poz. 1686 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774 i Nr 223, poz. 2216).”.

Art. 26. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Przedsiębiorca będący w posiadaniu produktów lub dokumentów objętych zakresem kontroli przeprowadzanej u innego przedsiębiorcy jest obowiązany, na żądanie inspektora, do ich udostępnienia oraz umożliwienia pobrania próbek produktów do badań.”;

2) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Pracownicy Głównego Inspektoratu, wyznaczeni przez Głównego Inspektora, są uprawnieni do nadzorowania, na podstawie legitymacji służbowej, kontroli przeprowadzanych na terenie kraju w celu sprawdzenia ich prawidłowości.

2. Przed przystąpieniem do wykonywania nadzoru pracownik, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany okazać legitymację służbową kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi oraz inspektorom przeprowadzającym kontrolę.

3. Do wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 15 ust. 1, art. 16 ust. 1 pkt 1—4, pkt 6—9 i pkt 12, ust. 2 i 3, art. 17, art. 21 i art. 22.

4. Pracownik, o którym mowa w ust. 1, może dokonać zabezpieczenia dowodów na czas niezbędny do realizacji zadań wykonywanego nadzoru.

5. Z przeprowadzonych czynności pracownik sporządza raport służbowy.

6. W przypadku gdy pracownik, o którym mowa w ust. 1, stwierdzi nieprawidłowości w postępowaniu kontrolnym, wydaje inspektorowi zalecenie niezwłocznego usunięcia tych nieprawidłowości.

7. Główny Inspektor kieruje do właściwego wojewódzkiego inspektora zalecenia, jeżeli jest to niezbędne w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w postępowaniu kontrolnym.

8. Wojewódzki inspektor jest obowiązany poinformować Głównego Inspektora, w wyznaczonym terminie, o sposobie wykonania zaleceń, o których mowa w ust. 7.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 199, poz. 1934) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) paliwa ciekłe:

a) benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie do 5 % bioetanolu oraz do 15 % eterów, o których mowa w pkt 4, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,

b) olej napędowy zawierający do 5 % estrów, o których mowa w pkt 5, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym

— spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;”;

2) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) biopaliwa ciekłe:

a) benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie powyżej 5 % bioetanolu oraz powyżej 15 % eterów, o których mowa w pkt 4, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,

b) estry, o których mowa w pkt 5, stanowiące samoistne paliwo stosowane w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym,

c) olej napędowy, zawierający powyżej 5 % estrów, o których mowa w pkt 5, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym

— spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;”.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 28. Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi, która na podstawie przepisów do-

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275.

tychczasowych nie wymagała uzyskania koncesji, mogą ją wykonywać na dotychczasowych zasadach do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, pod warunkiem złożenia wniosku o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 29. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na przepisy ustawy uchylanej przez art. 32 albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 32, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 31. 1. Przepisy art. 5 w zakresie informowania Komisji Europejskiej o wystąpieniu na rynku nadzwyczajnych zdarzeń skutkujących zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty oraz wyrażania zgody przez Komisję Europejską na czasowe stosowanie innych wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepisy art. 21 ust. 3 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 32. Traci moc ustawa z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz. U. Nr 17, poz. 154 i Nr 199, poz. 1934).

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

294

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 2004 r.

w sprawie warunków i sposobu przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa, a także jego ochrony w czasie wojny, oraz właściwości organów w tych sprawach

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i sposób przygotowania i wykorzystania transportu samochodowego, kolejowego, lotniczego, morskiego, żeglugi śródlądowej oraz infrastruktury drogowej i kolejowej na potrzeby obronne państwa, a także ich ochrony w czasie wojny, oraz właściwość organów w tych sprawach.

§ 2. Użyte na potrzeby rozporządzenia określenia oznaczają:

- 1) drogownictwo — dział budownictwa obejmujący projektowanie, budowę i utrzymanie dróg kołowych oraz administrowanie i zarządzanie infrastrukturą drogową;
- 2) drogowy odcinek lotniskowy — odcinek drogi publicznej przystosowany do startów i lądowań samolotów wojskowych;

- 3) dublujące mosty drogowe — mosty budowane w ustalonych osiach z konstrukcji składanych w przypadku zniszczenia mostów stałych;
- 4) infrastruktura transportowa — linie transportowe, budowle, budynki i urządzenia wraz z zajętymi pod nie gruntami, przeznaczone do prowadzenia ruchu pojazdów, utrzymania i obsługi środków transportu lotniczego, morskiego i żeglugi śródlądowej oraz zapewnienia bezpieczeństwa;
- 5) kolejnictwo — dział budownictwa obejmujący projektowanie, budowę i utrzymanie dróg kolejowych oraz administrowanie i zarządzanie infrastrukturą kolejową;
- 6) morski potencjał przeładunkowo-transportowy — statki i okręty oraz porty morskie z ich możliwościami w zakresie przewozów i przeładunków, z uwzględnieniem specyfiki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”;
- 7) obszar infrastruktury państwa w zakresie transportu lotniczego — kluczowe elementy infrastruktury lotniskowej, których uszkodzenie lub zniszczenie ograniczałoby lub uniemożliwiłoby funkcjonowanie transportu lotniczego, w tym w szczególności porty lotnicze, lotniska, lotnicze urządzenia naziemne

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217.